

det synes derfor heller ikke at have saa stor Hast med nu i Øjeblikket at faa dette Lovforslag gjort færdigt.

Jeg henstiller derfor, at det underkastes en Overvejelse og Behandling i et Udvalg. I øvrigt skulle vi ikke modsætte os Lovforslaget, naar det bliver ændret i de Retninger; jeg her har tilladt mig at antyde.

Zahle: Jeg maa complimentere det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) for den overordentlige Fasthed og Standhaftighed, han viser i Dag. Naar der er Tale om at avancere en Grad mere eller mindre for en Officer, er Højres Standpunkt fast, saa ved det ærede Medlem, hvad han staar paa, og hvad han holder paa. Jeg tvivler ikke om, at der viger han ikke. Naar det gælder om en halv Fæstning mere eller mindre, har det ærede Medlem ikke noget imod at vige, saa lyder der ikke noget fra det ærede Medlem om at staa fast. Men naar der er Tale om, hvorvidt en Officer kan avancere en Grad mere eller mindre, Gud bevares, saa har Sagkundskaben, repræsenteret af det ærede Medlem fra Frederiksværk, et overordentlig fast Standpunkt, der er ikke Tale om at slaa af.

Vi have jo en meget kort Tid til at forhandle disse to Lovforslag; for saa vidt som vi alle ville være i Landstinget Kl. 11 $\frac{1}{2}$, ligesom ogsaa Ministeren skal være der, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre den Bemærkning, at min Hovedindvending imod de foreliggende Forslag er, at det foreskrives, at naar der er en civil Minister, skal der være en Direktør saavel i Krigs- som i Marineministeriet. Det er en Forandring af den nu bestaaende Tilstand, og det netop af den Praxis, som der har været under den lange Tid, den nuværende Forsvarsminister — med en kort Afbrydelse, da han havde Stedfortræder — har været Forsvarsminister. Vi have nemlig i den Tid erfaret, at det kan være meget vanskeligt for en civil Forsvarsminister at skaffe sig en Direktør. Og det er ikke rigtigt, hvad Forsvarsministeren Pg. 1447 i Rigsdagstidende udtaler, at naar Ministeren er en militær Person, kan Direktørposten holdes ubesat, det er naturligvis bogstavelig rigtigt, men det er ikke den rigtige Mening. Det burde udtrykkes saaledes, at kun naar Ministeren er en militær Person, kan Direktørposten holdes ubesat, ellers skal den besættes. Dette kan afstedkomme Vanskeligheder, og jeg vilde sætte megen

Pris paa, at denne Bestemmelse blev ændret saaledes, at den civile Forsvarsminister bevarede den samme Frihed overfor dette Spørgsmaal som hidtil.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): I Anledning af de faldne Udtalelser skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Til den sidste ærede Taler (Zahle) skal jeg sige, at naar jeg foreslaar den af ham omtalte Bestemmelse saaledes, som det her staar, har jeg nærmest gjort det i Følelsen af, at man herude paa Rigsdagen var misfornøjet med, at Direktørposten ikke blev besat. Jeg har, ikke fra det ærede Medlem, det indrømmer jeg, men ellers fra Højre faaet mange Bebrejdelser for, at jeg ikke har besat denne Post. Det kan nemlig ske, hvad Øjeblik det skal være. Jeg søger ikke om Bemyndigelse til at besætte Direktørposten i Ministeriet, det kan jeg gøre, hvad Øjeblik jeg vil, thi der staar Honorarer til Direktørerne paa Finansloven. Man har altsaa navnlig fra Højres Side bebrejdet mig meget stærkt, at denne Post ikke var bleven besat, medens jeg var Minister, og jeg mente derfor, at naar jeg foreslog Bestemmelsen, som sket er her, vilde jeg møde idel Tilslutning, men det viser sig altsaa ikke at være Tilfældet. Imidlertid skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke noget imod at tage det ærede Medlems Henstilling under Overvejelse; jeg tror, at der ogsaa kan findes en Redaktion, som kan tilfredsstille det ærede Medlem. Under ordinære Forhold, og naar de personlige Kræfter ere til Stede, vil den civile Minister sikkert ogsaa sørge for at faa Posten besat.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var imod det hele, og det Standpunkt er os saa bekendt, at jeg ikke tror, det er nyttigt at anvende Tid paa at imødegaa det i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) talte om, at han vilde have Lovforslaget i Udvalg. Spørgsmaalet ligger ikke for nu, men jeg skal dog bemærke, at jeg finder, at der er meget ringe Grund dertil. Dette er ikke nogen stor Sag at overse, og der er Tid nok til at stille Ændringsforslag dertil. Det ærede Medlems Hovedanke var blandt andet den, at der her foreslaas, at den Officer, der er ansat i Krigsministeriet, kan forfremmes mere end en Grad. Man havde i 1905 vedtaget en Lov om, at en Officer, der var ansat i Ministeriet, ikke